

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายวินัย สำนักงาน ก.อ. โทร โทร. ๐-๒๑๔๒-๑๘๓๗

ที่ อส ๐๐๐๓(วน)/๕๒

วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง จัดส่งข้อมูลข่าวสารตามเกณฑ์มาตรฐานความโปร่งใสและตัวชี้วัดความโปร่งใสของหน่วยงานของรัฐ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการ สำนักงานคณะกรรมการอัยการ

ตามที่ กอ. มีบัญชาให้ สผวน.ดำเนินการตามบันทึกข้อความสำนักงานวิชาการ ด่วน ที่ อส ๐๐๐๓(สท)/๘๘ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ แล้วสั่งให้ ผอ.สอก.สกอ. เพื่อรวบรวมส่ง สวก. ต่อไป นั้น

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายวินัย ขอแจ้งให้ทราบว่า ตามแบบสำรวจข้อมูลข่าวสารตามเกณฑ์มาตรฐานความโปร่งใสและตัวชี้วัดความโปร่งใสของหน่วยงานของรัฐ และข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับงานวิจัยที่ใช้เงินงบประมาณ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ประชาชนตรวจสอบได้ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ เอกสารแนบบันทึกข้อความของสำนักงานวิชาการ

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลข่าวสารตามเกณฑ์มาตรฐานความโปร่งใสและตัวชี้วัดความโปร่งใสของหน่วยงานของรัฐ

ข้อ ๕ ให้หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลของหน่วยงาน ดังนี้

(๔) หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องการพิจารณาให้คุณหรือโทษต่อบุคลากรในหน่วยงาน มี

๑. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ลักษณะ ๔ วินัย การดำเนินการทางวินัย และการลงโทษ
๒. ระเบียบคณะกรรมการอัยการว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนทางวินัย อย่างร้ายแรงข้าราชการอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๔
๓. ระเบียบคณะกรรมการอัยการว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนขั้นต้นกรณีข้าราชการอัยการถูกกล่าวหาหรือเป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดวินัย และการรายงานผลการสอบสวนขั้นต้นที่ปรากฏว่ามีมูลเป็นกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง พ.ศ. ๒๕๕๔
๔. ข้อกำหนดคณะกรรมการอัยการว่าด้วยความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง พ.ศ. ๒๕๕๔
๕. ประมวลจริยธรรมข้าราชการอัยการฝ่ายอัยการและบุคลากรของสำนักงานอัยการสูงสุด

พร้อมนี้ได้ส่งสำเนาเอกสารข้างต้นดังกล่าว แนบมาเพื่อดำเนินการต่อไป

(นางศิริมาศ ตัญจพัฒนกุล)

อัยการพิเศษฝ่ายวินัย

พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ
พ.ศ. ๒๕๕๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

เป็นปีที่ ๖๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๖๔ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ
พ.ศ. ๒๕๕๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

ลักษณะ ๔

วินัย การดำเนินการทางวินัย และการลงโทษ

หมวด ๑

วินัย

มาตรา ๖๐ ข้าราชการอัยการต้องรักษาวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัด ผู้ใดฝ่าฝืน
จักต้องได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๔ แห่งลักษณะนี้

๕

มาตรา ๖๑ ข้าราชการอัยการต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ

มาตรา ๖๒ ข้าราชการอัยการจะเป็นสมาชิกพรรคการเมืองไม่ได้

ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น ผู้แทนทางการเมืองอื่นใด คำนัน หรือผู้ใหญ่บ้าน ข้าราชการอัยการจะเข้าเป็นผู้กระทำการ ร่วมกระทำการ หรือสนับสนุนในการโฆษณาหรือชักชวนใด ๆ อันเป็นคุณหรือเป็นโทษต่อฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่ได้

มาตรา ๖๓ ข้าราชการอัยการต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายในเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาสั่งคดี ห้ามมิให้ขัดขึ้นหลักเลียง ถ้าไม่เห็นพ้องด้วยคำสั่งนั้นจะเสนอความเห็นคัดค้านเป็นหนังสือก็ได้ แต่ต้องเสนอโดยด่วน และเมื่อได้คัดค้านดังกล่าวแล้วผู้บังคับบัญชามีได้สั่งถอนหรือแก้คำสั่งที่ส่งไป ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตามแต่ให้ผู้บังคับบัญชารับรายงานขึ้นไปยังอัยการสูงสุดตามลำดับ

ในการปฏิบัติราชการ ห้ามมิให้กระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่จะได้รับอนุญาต

มาตรา ๖๔ ข้าราชการอัยการต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความระมัดระวัง มิให้เสียหายแก่ราชการ และด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

มาตรา ๖๕ ข้าราชการอัยการต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความที่ควรต้องแจ้งถือว่าเป็นการรายงานเท็จ

มาตรา ๖๖ ข้าราชการอัยการต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการจะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

มาตรา ๖๗ ข้าราชการอัยการต้อง

(๑) ไม่ประกอบอาชีพ หรือวิชาชีพ หรือกระทำการใดอันเป็นการกระทบกระเทือนถึงการปฏิบัติหน้าที่ หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่ราชการตามระเบียบที่ ก.อ. กำหนด

(๒) ไม่เป็นกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๓) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลปกครอง กรรมการการเลือกตั้ง กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ตรวจการแผ่นดิน กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ หรือตำแหน่งอื่นตามที่ ก.อ. กำหนด

(๔) ไม่เป็นข้าราชการอื่นซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

(๕) ไม่เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐในทำนองเดียวกัน เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจาก ก.อ. ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.อ. กำหนด

(๖) ไม่เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือที่ปรึกษากฎหมายหรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานทำนองเดียวกันนั้นในห้างหุ้นส่วนบริษัท

มาตรา ๖๘ ข้าราชการอัยการต้องไม่ประพฤติตนเป็นคนเซเพล มีหนี้สินรุงรัง เสพของมีนเมา จนไม่สามารถครองสติได้ เล่นการพนันเป็นอาชญา กระทำความผิดอาญา หรือกระทำการอื่นได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤติชั่ว หรือกระทำการอื่นใดอันอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่ราชการ

มาตรา ๖๙ ข้าราชการอัยการต้องสุภาพเรียบร้อยและห้ามมิให้ดูหมิ่นเหยียดหยามบุคคลใด

ข้าราชการอัยการต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก และให้ความสงเคราะห์ต่อประชาชนผู้มาติดต่อในกิจการอันเกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๗๐ ข้าราชการอัยการต้องรักษาความสามัคคีระหว่างข้าราชการและต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหน้าที่ราชการ

มาตรา ๗๑ ข้าราชการอัยการต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

มาตรา ๗๒ ข้าราชการอัยการต้องรักษาความลับของทางราชการ

มาตรา ๗๓ ผู้บังคับบัญชาผู้ใดรู้ว่าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัยแล้วไม่จัดการสอบสวนพิจารณาและดำเนินการตามความในหมวด ๒ และหมวด ๔ แห่งลักษณะนี้หรือไม่จัดการลงโทษตามอำนาจและหน้าที่หรือจัดการลงโทษโดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชานั้นกระทำผิดวินัย

หมวด ๒

การดำเนินการทางวินัย

มาตรา ๗๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๗๒ เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดถูกกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาต้องดำเนินการสอบสวนขั้นต้นโดยมิชักช้า

ผู้บังคับบัญชาระดับใดมีอำนาจดำเนินการสอบสวนขั้นต้นข้าราชการอัยการระดับใด รวมตลอดทั้งวิธีการสอบสวนขั้นต้น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.อ. กำหนด

เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สอบสวนชั้นต้นแล้ว เห็นว่า ข้าราชการอัยการผู้ใดกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการตามมาตรา ๘๘ แต่ถ้าเห็นว่าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๕ แล้วแต่กรณี แต่ถ้าเกินอำนาจของตนให้รายงานไปยังผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปตามลำดับเพื่อดำเนินการตามควรแก่กรณี

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ผลการสอบสวนชั้นต้นปรากฏว่ามีมูลเป็นกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชารายงานประธาน ก.อ. และให้ ก.อ. แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอย่างน้อยสามคนเพื่อทำการสอบสวน

กรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่งต้องเป็นข้าราชการอัยการ

การรายงานประธาน ก.อ. ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.อ. กำหนด

ในกรณีที่การสอบสวนชั้นต้นเกิดจากการร้องเรียนของบุคคลใด หากผลการสอบสวนชั้นต้นปรากฏว่ามีมูลตามที่ร้องเรียน ผู้ใดจะกล่าวหาฟ้องร้องผู้ร้องเรียนนั้นในความผิดทางอาญาหรือทางแพ่งเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการร้องเรียนที่มีมูลนั้นมิได้

มาตรา ๑๖ ในการสอบสวนตามมาตรา ๑๕ คณะกรรมการสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหาและรายละเอียดเท่าที่มีอยู่ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำพยานหลักฐานเข้าสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

ในการแจ้งรายละเอียดตามวรรคหนึ่ง ห้ามมิให้คณะกรรมการสอบสวนส่งหนังสือร้องเรียนถ้ามี ให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา แต่ต้องสรุปสาระสำคัญของหนังสือร้องเรียนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยมิให้แจ้งข้อมูลใดที่จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงตัวบุคคลผู้ร้องเรียน

ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนให้เสร็จโดยเร็วไม่ช้ากว่าเก้าสิบวันนับแต่วันได้รับแต่งตั้ง ถ้ามีความจำเป็นซึ่งจะสอบสวนไม่ทันภายในกำหนดนั้นก็ให้ขออนุมัติจากผู้แต่งตั้งขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง แต่ละครั้งเป็นเวลาไม่เกินสามสิบวัน และต้องแสดงเหตุที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วยทุกครั้ง แต่ถ้าขยายเวลาแล้วยังสอบสวนไม่เสร็จ ผู้แต่งตั้งจะอนุมัติให้ขยายเวลาต่อไปอีกได้ต่อเมื่อได้แจ้งให้ ก.อ. ทราบแล้ว

หลักเกณฑ์และวิธีการการสอบสวน ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.อ. กำหนด

มาตรา ๑๗ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้รายงานผลการสอบสวนและความเห็นต่อ ก.อ. เพื่อพิจารณาต่อไป และเมื่อ ก.อ. มีมติเป็นประการใด ให้ประธาน ก.อ. มีคำสั่งให้เป็นไปตามมตินั้น

มาตรา ๗๘ ให้กรรมการสอบสวนตามมาตรา ๗๕ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาและให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของกรรมการสอบสวน และโดยเฉพาะให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) เรียกให้หน่วยงานของรัฐชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐาน ส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๒) เรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

มาตรา ๗๙ ข้าราชการอัยการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่ ก.อ. กำหนด หรือได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาหรือต่อคณะกรรมการสอบสวน เมื่อได้สอบสวนขั้นต้นตามมาตรา ๗๔ แล้ว ประธาน ก.อ. โดยความเห็นชอบของ ก.อ. จะพิจารณาสั่งลงโทษโดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้

มาตรา ๘๐ ข้าราชการอัยการผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา ที่มีใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ถ้าอัยการสูงสุดเห็นว่าให้อยู่ในหน้าที่ราชการระหว่างสอบสวน หรือพิจารณาจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ อัยการสูงสุดโดยความเห็นชอบของ ก.อ. จะสั่งให้พักราชการก็ได้

การให้พักราชการนั้น ให้พักตลอดเวลาที่สอบสวนพิจารณา หรือตลอดเวลาที่คดียังไม่ถึงที่สุด เมื่อสอบสวนพิจารณาเสร็จแล้ว หรือคดีถึงที่สุดแล้ว ถ้าปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้พักราชการมิได้กระทำความผิดและไม่มียุติโทษหรือมัวหมอง ให้อัยการสูงสุดสั่งให้รับราชการตามเดิม

ให้นำกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการมาใช้บังคับแก่ข้าราชการอัยการผู้ถูกสั่งให้พักจากราชการโดยอนุโลม ทั้งนี้ คำว่า “เจ้ากระทรวง” ให้หมายถึง “ก.อ.”

มาตรา ๘๑ ข้าราชการอัยการผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา หรือถูกฟ้องคดีอาญา ที่มีใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะพ้นจากตำแหน่งข้าราชการอัยการไปแล้วโดยมิใช่เพราะเหตุตาย ให้ดำเนินการสอบสวนหรือพิจารณาเพื่อลงโทษ หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้เป็นไปตามลักษณะนี้ต่อไปได้ แต่ต้องเริ่มดำเนินการภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันและดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามร้อยหกสิบวัน ทั้งนี้ นับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีตามวรรคหนึ่งถ้าผลการสอบสวนหรือพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง
ก็ให้งดโทษ

มาตรา ๘๒ การดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษทางวินัยสำหรับอัยการสูงสุดและรอง
อัยการสูงสุด ให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของ ก.อ. ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.อ. กำหนด

หมวด ๓

การรักษาจริยธรรมและจรรยา

มาตรา ๘๓ ข้าราชการอัยการต้องถือและปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมและประมวล
จรรยาบรรณ

การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจรรยาบรรณ ให้ผู้บังคับบัญชารายงานให้ ก.อ. ทราบ
และให้ ก.อ. นำมาประกอบการพิจารณาในการแต่งตั้ง

หมวด ๔

การลงโทษ

มาตรา ๘๔ โทษผิดวินัยมี ๕ สถาน คือ

- (๑) ไล่ออก
- (๒) ปลดออก
- (๓) ให้ออก
- (๔) งดการเลื่อนตำแหน่ง หรืองดเลื่อนชั้นหรือขึ้นเงินเดือน
- (๕) ภาคทัณฑ์

ภายใต้บังคับมาตรา ๗๕ การสั่งลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกนั้นจะกระทำได้เมื่อ
ได้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๒ แห่งลักษณะนี้แล้ว

มาตรา ๘๕ การไล่ออกนั้น ก.อ. จะมีมติให้ลงโทษได้เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดกระทำผิด
วินัยอย่างร้ายแรง ดังต่อไปนี้

- (๑) ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ
- (๒) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเพราะกระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๓) ต้องคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลายทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย
- (๔) เปิดเผยความลับของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
- (๕) ละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
- (๖) จัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย และการจัดคำสั่งนั้นอาจเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๗) ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ หรือปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๘) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

มาตรา ๘๖ การปลดออกนั้น ก.อ. จะมีมติให้ลงโทษได้เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ยังไม่ถึงขนาดที่จะต้องถูกไล่ออกจากราชการ หรือถึงขนาดที่จะต้องถูกไล่ออกแต่มีเหตุอันควรลดหย่อน

มาตรา ๘๗ การให้ออกนั้น ก.อ. จะมีมติให้ลงโทษได้เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ยังไม่ถึงขนาดที่จะต้องถูกปลดออก หรือถึงขนาดที่จะต้องถูกปลดออกแต่มีเหตุอันควรลดหย่อน

ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๘๖ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

มาตรา ๘๘ ข้าราชการอัยการผู้ใดกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาจะเสนอ ก.อ. เพื่อมีมติลงโทษงดการเลื่อนตำแหน่งหรือเลื่อนชั้นหรือขึ้นเงินเดือน เป็นเวลาไม่เกินสามปี หรือลงโทษภาคทัณฑ์โดยจะให้ทำทัณฑ์บนไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้ เมื่อ ก.อ. พิจารณาเห็นสมควรลงโทษสถานใด ก็ให้ประธาน ก.อ. สั่งตามมตินั้น

ในกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

การเสนอ ก.อ. ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชารายงานตามลำดับถึงอัยการสูงสุดเพื่อนำเสนอ ก.อ. ต่อไป โดยให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๔ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘๕ ในคำสั่งลงโทษ ให้แสดงว่าผู้รับโทษนั้นกระทำความผิดวินัยในกรณีใดตามมาตราใด
มาตรา ๘๐ ข้าราชการอัยการผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้หรือถูกสั่งให้ออกจาก
ราชการตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๘ หรือถูกสั่งให้พักราชการตามมาตรา ๘๐
หากไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของประธาน ก.อ. หรืออัยการสูงสุด ให้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดภายใน
เก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งของประธาน ก.อ.หรืออัยการสูงสุด แล้วแต่กรณี

ระเบียบคณะกรรมการอัยการ

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนชั้นต้น

กรณีข้าราชการอัยการถูกกล่าวหาหรือเป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดวินัย และการรายงาน
ผลการสอบสวนชั้นต้นที่ปรากฏว่ามีมูลเป็นกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนชั้นต้น
กรณีข้าราชการอัยการถูกกล่าวหาหรือเป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดวินัย และการรายงานผลการสอบสวนชั้นต้น
ที่ปรากฏว่ามีมูลเป็นกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๔ วรรคสอง และมาตรา ๗๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการ
จำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ และมาตรา ๔๑
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
คณะกรรมการอัยการจึงออกระเบียบ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการอัยการว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ
สอบสวนชั้นต้นกรณีข้าราชการอัยการถูกกล่าวหาหรือเป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดวินัย และการรายงาน
ผลการสอบสวนชั้นต้นที่ปรากฏว่ามีมูลเป็นกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้ มีอำนาจดำเนินการสอบสวนชั้นต้น

(๑) อัยการสูงสุด สำหรับข้าราชการอัยการทุกตำแหน่ง ยกเว้นรองอัยการสูงสุด

(๒) อธิบดีอัยการ อธิบดีอัยการภาค หรืออัยการจังหวัด สำหรับข้าราชการอัยการทุกตำแหน่ง
ซึ่งอยู่ในบังคับบัญชา

ข้อ ๔ เมื่อข้าราชการอัยการผู้ใดถูกกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดวินัย
ให้ผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๓ พิจารณาดำเนินการสอบสวนชั้นต้นเพื่อให้ได้ความจริงและเป็นธรรม
โดยมิชักช้า

การดำเนินการสอบสวนชั้นต้นโดยผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๓ (๒) ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าว
รายงานสำนักงานอัยการสูงสุดทราบทันที

การกล่าวหาดังต่อไปนี้ ผู้บังคับบัญชาอาจไม่ดำเนินการสอบสวนก็ได้

(๑) การกล่าวหาเป็นบัตรสนเท่ห์ซึ่งไม่มีพยานหลักฐานแวดล้อมปรากฏชัดแจ้ง ตลอดจน
ไม่ชี้พยานบุคคลแน่นอนพอที่จะสอบสวนได้

(๒) การกล่าวหาไม่มีข้อมูล หรือไม่มีสาระเพียงพอให้สอบสวนหาความจริงได้

ข้อ ๕ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาหลายคน ถ้าผู้ถูกกล่าวหาบางคนไม่ได้อยู่ในบังคับบัญชาของตน ผู้บังคับบัญชานั้นไม่มีอำนาจดำเนินการสอบสวนชั้นต้น ทั้งนี้ ให้รับรายงานผู้บังคับบัญชาเหนือตนที่มีอำนาจเพื่อพิจารณาดำเนินการ

ข้อ ๖ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเห็นว่าการกล่าวหาหรือกรณีเป็นที่ยสงสัยว่ากระทำผิดวินัยตามข้อ ๔ เป็นกรณีที่จะดำเนินการสอบสวนได้ ผู้บังคับบัญชาอาจมอบหมายให้ข้าราชการอัยการซึ่งมีอาวุโสไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา หรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนชั้นต้นเป็นผู้ดำเนินการสอบสวนชั้นต้นแทนก็ได้

ในกรณีที่ไมอาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ ให้ผู้บังคับบัญชานั้นรายงานผู้บังคับบัญชาเหนือตนที่มีอำนาจเพื่อพิจารณาดำเนินการ

ข้อ ๗ คณะกรรมการสอบสวนชั้นต้นประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่งคนและกรรมการอย่างน้อยอีกสองคนที่เป็นข้าราชการอัยการซึ่งมีอาวุโสไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา เว้นแต่มีความจำเป็นจะแต่งตั้งกรรมการจากข้าราชการอัยการซึ่งมีอาวุโสต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาก็ได้ โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ในกรณีจำเป็นจะให้มีผู้ช่วยเลขานุการซึ่งเป็นข้าราชการฝ่ายอัยการด้วยก็ได้

เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนชั้นต้นแล้ว หากมีเหตุสมควรหรือจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวนชั้นต้น ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจแต่งตั้งมีคำสั่งเปลี่ยนแปลงได้และให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับด้วย

การเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวนชั้นต้น หรือการเปลี่ยนแปลงตำแหน่ง หรืออาวุโสของบุคคลดังกล่าว ไม่กระทบกระเทือนถึงการแต่งตั้งหรือการสอบสวนชั้นต้น

ข้อ ๘ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้มอบหมาย หรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนชั้นต้น ให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งการมอบหมายหรือคำสั่งแต่งตั้งให้ผู้ได้รับมอบหมายหรือคณะกรรมการสอบสวนชั้นต้นและผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้ผู้ได้รับมอบหมายหรือประธานกรรมการสอบสวนชั้นต้นลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ให้ผู้ได้รับมอบหมายหรือคณะกรรมการสอบสวนชั้นต้นดำเนินการสอบสวน และรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง แล้วสรุปความเห็นรวมทั้งความเห็นแย้งถ้ามี เสนอต่อผู้บังคับบัญชาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้ง แล้วแต่กรณี ถ้ามีความจำเป็นซึ่งจะสอบสวนไม่ทันภายในกำหนดเวลานั้น ก็ให้ขออนุมัติต่อผู้บังคับบัญชาขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้งแต่ละครั้งเป็นเวลาไม่เกินสามสิบวัน และต้องแสดงเหตุที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วยทุกครั้ง แต่ถ้าขยายเวลาแล้วผู้ได้รับมอบหมายหรือคณะกรรมการสอบสวนชั้นต้นยังสอบสวนไม่เสร็จ ให้รายงานผู้บังคับบัญชาพร้อมแสดงเหตุ ทั้งนี้ ผู้บังคับบัญชาจะให้สอบสวนภายในเวลาที่กำหนดตามที่จำเป็นก็ได้

ข้อ ๙ การดำเนินการสอบสวนขั้นต้นจะทำโดยให้คู่กรณีที่เกี่ยวข้องชี้แจงเรื่องราวเป็นหนังสือ หรือสอบสวนข้อเท็จจริง หรือบันทึกเรื่องราวและความเห็นก็ได้

ห้ามมิให้ผู้ดำเนินการสอบสวนขั้นต้นส่งหนังสือร้องเรียน ถ้ามี ให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาแต่ต้องสรุปสาระสำคัญของหนังสือร้องเรียนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยมีให้แจ้งข้อมูลใดที่จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงตัวบุคคลผู้ร้องเรียน

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้ผู้ดำเนินการสอบสวนขั้นต้นบันทึกถ้อยคำรับ รวมทั้งเหตุผล สาเหตุแห่งการกระทำ และข้อเท็จจริงอื่นที่เกี่ยวข้องไว้ในกรณีนี้ผู้ดำเนินการสอบสวนขั้นต้นจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ หรือจะสอบสวนต่อไปตามควรเพื่อทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาก็ได้

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหามิได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้ผู้ดำเนินการสอบสวนขั้นต้นดำเนินการสอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาต่อไป

* *

ให้ผู้ดำเนินการสอบสวนขั้นต้นสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยไม่ต้องระบุข้อพยาน เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหามีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ

ข้อ ๑๑ ให้ผู้ดำเนินการสอบสวนขั้นต้นให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจง ตลอดจนนำพยานหลักฐานเข้าสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ ทั้งนี้ ภายในกำหนดระยะเวลาอันสมควร โดยผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะขอให้ผู้ดำเนินการสอบสวนเรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

หากผู้ดำเนินการสอบสวนขั้นต้นเห็นว่า การสอบสวนพยานหลักฐานใดจะทำให้การสอบสวนข้อเท็จจริงในขั้นต้นต้องล่าช้าไปโดยไม่จำเป็น หรือมิใช่พยานหลักฐานในประเด็นสำคัญ ผู้ดำเนินการสอบสวนขั้นต้นจะงดการสอบสวนพยานหลักฐานนั้นเสียก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุอันไว้ในสำนวนการสอบสวนขั้นต้น

ข้อ ๑๒ ให้ผู้ดำเนินการสอบสวนขั้นต้นทำรายงานการสอบสวน โดยสรุปข้อเท็จจริงพร้อมทั้งแสดงความเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยหรือไม่ ตามมาตราใด และควรลงโทษสถานใดตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๓ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัย หรือการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่เป็นความผิดวินัย ให้สั่งยุติเรื่อง แล้วรายงานอัยการสูงสุดเพื่อทราบและพิจารณา แต่ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้รายงานตามลำดับถึงอัยการสูงสุดเพื่อเสนอคณะกรรมการอัยการพิจารณา

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการทางวินัย อัยการสูงสุดอาจสั่งให้ผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่งดำเนินการสอบสวนขั้นต้นเพิ่มเติมก็ได้

การรายงานตามลำดับถึงอัยการสูงสุดตามวรรคหนึ่ง หากอัยการสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัยหรือการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่เป็นความผิดวินัย ให้สั่งยุติเรื่องได้ หรือหากเห็นว่าเป็นกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๓ เห็นว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาผู้ดำเนินการสอบสวนขั้นต้นสรุปข้อเท็จจริง ทั้งแสดงความคิดเห็นว่ามีมูลเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงกรณีใด ตามมาตราใด ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ แล้วให้รายงานตามลำดับถึงอัยการสูงสุด

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการทางวินัย อัยการสูงสุดอาจสั่งให้ผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่งดำเนินการสอบสวนขั้นต้นเพิ่มเติมก็ได้

หากอัยการสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัยหรือการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่เป็นความผิดวินัย ให้สั่งยุติเรื่องได้ หรือหากเห็นว่าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่อัยการสูงสุดเห็นว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาตามข้อ ๑๓ หรือข้อ ๑๔ มีมูลเป็นกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้รายงานประธานคณะกรรมการอัยการ เพื่อเสนอคณะกรรมการอัยการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนต่อไป โดยให้สำนักงานคณะกรรมการอัยการเสนอแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนด้วย

ข้อ ๑๖ เมื่อผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๓ ได้ดำเนินการสอบสวนขั้นต้นแล้วเห็นว่าข้าราชการอัยการนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ตามข้อกำหนดคณะกรรมการอัยการว่าด้วยความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง หรือได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา ให้รับรายงานตามลำดับจนถึงอัยการสูงสุด เพื่อนำเสนอประธานคณะกรรมการอัยการดำเนินการตามมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ต่อไป

ข้อ ๑๗ การดำเนินการสอบสวนขั้นต้นที่กระทำไปโดยถูกต้องตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ให้ถือว่าเป็นอันสมบูรณ์และเป็นการสอบสวนขั้นต้นตามระเบียบนี้ ถ้ากรณียังค้างระหว่างการดำเนินการใด ก็ให้ดำเนินการต่อไปจนกว่าจะเสร็จ แต่การพิจารณาและการสั่งลงโทษให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๑๘ ให้คณะกรรมการอัยการมีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๙ ให้อัยการสูงสุดรักษาการตามระเบียบนี้

บรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ประกาศ และคำสั่งอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ประกาศ ณ วันที่ ๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

จุลสิงห์ วสันตสิงห์

อัยการสูงสุด

ประธานคณะกรรมการอัยการ

ข้อกำหนดคณะกรรมการอัยการ
ว่าด้วยความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง
พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อกำหนดคณะกรรมการอัยการว่าด้วยความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ
พ.ศ. ๒๕๕๓ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ และมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการอัยการจึงออก
ข้อกำหนด ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อกำหนดนี้เรียกว่า “ข้อกำหนดคณะกรรมการอัยการว่าด้วยความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง
พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ข้อกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ข้าราชการอัยการผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้ ถือเป็นการผิด
ความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง

(๑) ได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษ
ที่หนักกว่าจำคุกเพราะกระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๒) ต้องคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลายทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

(๓) กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา
หรือต่อคณะกรรมการสอบสวน เมื่อได้สอบสวนขั้นต้นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการแล้ว

(๔) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายกสิบห้าวัน และผู้บังคับบัญชา
ได้ดำเนินการสอบสวนแล้ว เห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร

ข้อ ๔ ให้คณะกรรมการอัยการมีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตาม
ข้อกำหนดนี้

ข้อ ๕ ให้อัยการสูงสุดรักษาการตามข้อกำหนดนี้

บรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อกำหนดนี้
ให้ใช้ข้อกำหนดนี้แทน

ประกาศ ณ วันที่ ๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

จุลสิงห์ วสันตสิงห์

อัยการสูงสุด

ประธานคณะกรรมการอัยการ

ระเบียบคณะกรรมการอัยการ

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงข้าราชการอัยการ

พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงข้าราชการอัยการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๖ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ และมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการอัยการจึงออกระเบียบ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการอัยการว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงข้าราชการอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้ หากมิได้กำหนดไว้โดยเฉพาะเป็นอย่างอื่น

“ก.อ.” หมายความว่า คณะกรรมการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

“คณะกรรมการสอบสวน” หมายความว่า คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงข้าราชการอัยการ ซึ่ง ก.อ. แต่งตั้งตามมาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานของคณะกรรมการสอบสวน

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการของคณะกรรมการสอบสวน

“การสอบสวนทางวินัย” หมายความว่า การสอบสวนโดยคณะกรรมการสอบสวน ซึ่ง ก.อ. แต่งตั้งตามมาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๔ ให้ ก.อ. มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ข้อ ๕ ให้อัยการสูงสุดรักษาการตามระเบียบนี้

บรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ประกาศ และคำสั่งอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

หมวด ๑

หลักเกณฑ์การสอบสวน

ข้อ ๖ ในการสอบสวนทางวินัย ให้ ก.อ. แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการจากข้าราชการอัยการซึ่งมีอาวุโสไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา เว้นแต่มีความจำเป็นจะแต่งตั้งกรรมการจากข้าราชการอัยการซึ่งมีอาวุโสต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาก็ได้

ข้อ ๗ คณะกรรมการสอบสวนประกอบด้วย ประธานกรรมการหนึ่งคนและกรรมการอย่างน้อยอีกสองคน โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ในกรณีจำเป็นจะให้มีผู้ช่วยเลขานุการซึ่งเป็นข้าราชการฝ่ายอัยการด้วยก็ได้

เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว หากมีเหตุสมควรหรือจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวน ให้ประธาน ก.อ. นำเสนอ ก.อ. พิจารณาเปลี่ยนแปลงได้ และให้นำความในข้อ ๖ มาใช้บังคับด้วย

การเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวน หรือการเปลี่ยนแปลงตำแหน่ง หรืออาวุโสของบุคคลดังกล่าวไม่กระทบกระเทือนถึงการแต่งตั้งหรือการสอบสวน

ข้อ ๘ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ประธาน ก.อ. เป็นผู้ลงนามแทน โดยต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ชื่อและตำแหน่งของคณะกรรมการสอบสวน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามแบบ วน.๑ ท้ายระเบียบนี้

ให้สำนักงานคณะกรรมการอัยการส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวน และส่งเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาให้ประธานกรรมการ และให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ให้สำนักงานคณะกรรมการอัยการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ ให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับด้วย

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับทราบคำสั่ง หรือไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบได้ ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว โดยให้ส่งหลักฐานการรับทราบหรือถือว่ารับทราบให้ประธานกรรมการต่อไป

ข้อ ๙ ผู้ถูกกล่าวหาอาจคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนคนหนึ่งคนใดได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อ ก.อ. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือถ้าทราบเหตุที่พึงคัดค้านในระหว่างการสอบสวน ก็ให้ยื่นหนังสือคัดค้านต่อ ก.อ. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบเหตุแห่งการคัดค้าน

ให้ ก.อ. พิจารณาโดยเร็ว โดยให้สำนักงานคณะกรรมการอัยการแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้คัดค้านและคณะกรรมการสอบสวนทราบ ผลการพิจารณาให้เป็นที่สุด

เหตุแห่งการคัดค้านคณะกรรมการสอบสวน มีดังนี้

(๑) มีผลประโยชน์ได้เสียเกี่ยวข้องกับเรื่องที่สอบสวนนั้น

(๒) เป็นคู่หมั้น คู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือร่วมมารดาของคู่กรณี

(๓) เป็นผู้ที่ได้ถูกอ้างเป็นพยานโดยที่รู้เห็นเหตุการณ์ หรือโดยเป็นผู้เชี่ยวชาญ มีความรู้เป็นพิเศษเกี่ยวข้องกับเรื่องที่สอบสวน

(๔) เป็นผู้แทนโดยชอบธรรม หรือผู้แทน หรือได้เป็นทนายความของคู่กรณีมาแล้ว

(๕) เป็นพนักงานอัยการผู้ตรวจพิจารณา มีคำสั่งคดี หรือดำเนินคดี หรือเป็นอนุญาโตตุลาการในคดีเกี่ยวข้องกับเรื่องที่สอบสวน

(๖) ถ้ามีอีกเรื่องหนึ่งอยู่ในระหว่างการดำเนินคดี ซึ่งกรรมการนั้นเอง หรือคู่สมรส หรือญาติทางสืบสายโลหิตตรงขึ้นไปหรือตรงลงมาของกรรมการนั้นฝ่ายหนึ่งพิพาทกับคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือคู่สมรสหรือญาติทางสืบสายโลหิตตรงขึ้นไปหรือตรงลงมาของคู่กรณีฝ่ายนั้นอีกฝ่ายหนึ่ง

(๗) เป็นเจ้าหนี้ หรือลูกหนี้ หรือเป็นนายจ้างของคู่กรณี

(๘) เป็นผู้มีส่วนเหตุโกรธเคืองกับคู่กรณี หรือเป็นคู่กรณีเอง

(๙) มีเหตุอื่นซึ่งอาจทำให้การสอบสวนเสียความเป็นธรรม

ข้อ ๑๐ คณะกรรมการสอบสวนผู้ใดมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านได้ตามข้อ ๙ ให้ผู้นั้นรายงานต่อ ก.อ. เพื่อพิจารณาตามข้อ ๙

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานให้ ก.อ. ทราบโดยเร็ว หาก ก.อ. เห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ ก.อ. แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสำหรับเรื่องนั้น โดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้ทำการสอบสวน หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ก็ได้

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า การสอบสวนมีมูลพาดพิงถึงข้าราชการฝ่ายอัยการผู้อื่นว่าเป็นผู้มีส่วนร่วมกระทำผิดในเรื่องนี้ด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานไปยัง ก.อ. หรืออัยการสูงสุด แล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการต่อไปตามควรแก่กรณี

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่คำพิพากษาของศาลถึงที่สุดชี้ขาดเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหาคนใด ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษาได้ความประจักษ์อยู่แล้ว คณะกรรมการสอบสวนจะฟังข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคำพิพากษานั้นเพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้ แต่ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและให้มีโอกาสชี้แจงก่อน

หมวด ๒ วิธีการสอบสวน

ข้อ ๑๔ เมื่อประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้บันทึกวันที่ได้รับทราบคำสั่งนั้นไว้ในสำนวนการสอบสวน และให้ประธานกรรมการเรียกประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อกำหนดแนวทางการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๑๕ ในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ต้องมีกรรมการร่วมสอบสวนอย่างน้อยสองคนจึงจะเป็นองค์คณะทำการสอบสวนได้ ในการประชุมปรึกษาต้องมีประธานกรรมการและกรรมการอื่นมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดแต่ไม่น้อยกว่าสามคนจึงจะเป็นองค์คณะดำเนินการประชุมปรึกษาได้

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนนและห้ามมิให้งดออกเสียง ถ้ามีคะแนนเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๖ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนให้เสร็จโดยเร็วไม่ช้ากว่าเก้าสิบวันนับแต่วันได้รับแต่งตั้ง ถ้ามีความจำเป็นซึ่งจะสอบสวนไม่ทันภายในกำหนดเวลานั้น ก็ให้ขออนุมัติจากประธาน ก.อ. ในฐานะผู้แต่งตั้ง ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง แต่แต่ละครั้งเป็นเวลาไม่เกินสามสิบวัน และต้องแสดงเหตุที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วยทุกครั้ง

แต่ถ้าขยายเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว คณะกรรมการสอบสวนยังสอบสวนไม่เสร็จ ประธาน ก.อ. ในฐานะผู้แต่งตั้ง จะอนุมัติให้ขยายเวลาต่อไปอีกได้ต่อเมื่อได้แจ้งให้ ก.อ. ทราบแล้ว

ข้อ ๑๗ ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามาแจ้ง และอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ทราบว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำการใด เมื่อใด อย่างไร พร้อมทั้งแจ้งให้ทราบด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหามีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และมีสิทธิที่จะชี้แจงหรือให้ถ้อยคำหรือโต้แย้งแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานเข้าสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ตามวิธีการในหมวดนี้ ทั้งนี้ บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาดังกล่าวให้เป็นไปตามแบบ ว.๒ ท้ายระเบียบนี้

ในการแจ้งรายละเอียดตามวรรคหนึ่ง ห้ามมิให้คณะกรรมการสอบสวนส่งหนังสือร้องเรียนถ้ามีให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา แต่ต้องสรุปสาระสำคัญของหนังสือร้องเรียนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยมิให้แจ้งข้อมูลใดที่จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงตัวบุคคลผู้ร้องเรียน

ข้อ ๑๘ การแจ้งข้อกล่าวหาตามแบบ ว.๒ ตามข้อ ๑๗ ให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้และให้สำเนาให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ แล้วให้ถามผู้ถูกกล่าวหาว่า ได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ จะชี้แจงหรือให้ถ้อยคำอย่างไรบ้าง แล้วบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาไว้ หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบ ให้คณะกรรมการสอบสวนจดแจ้งเหตุที่ไม่มีลายมือชื่อนั้นไว้แทนการลงลายมือชื่อ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่ให้ถ้อยคำก็ให้บันทึกรายงานไว้ และดำเนินการสอบสวนต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกถ้อยคำรับ รวมทั้งเหตุผล สาเหตุแห่งการกระทำ และข้อเท็จจริงอื่นที่เกี่ยวข้องไว้ตามแบบ ว.๓ ท้ายระเบียบนี้ ในกรณีนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนต่อไปก็ได้ หรือจะสอบสวนต่อไปตามควรเพื่อทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาก็ได้แล้วให้ดำเนินการตามข้อ ๒๕

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวน เพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาต่อไป

ข้อ ๑๙ เมื่อได้รับทราบบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาอาจให้ถ้อยคำ หรือทำคำชี้แจง แก่ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการสอบสวนภายในสิบห้าวัน ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่ให้ถ้อยคำ หรือไม่ได้ยื่นคำชี้แจงภายในกำหนดระยะเวลา ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนต่อไป โดยไม่ต้องสอบสวนตัวผู้ถูกกล่าวหา แต่ต้องบันทึกเหตุนี้ไว้ในสำนวนการสอบสวน

ผู้ถูกกล่าวหาอาจยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนได้ก่อนการสอบสวนเสร็จสิ้น ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร

ถ้าผู้ถูกกล่าวหายื่นคำชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวนนั้นต่อ ก.อ. ก็ให้รับคำชี้แจงไว้พิจารณา

ข้อ ๒๐ ผู้ถูกกล่าวหาหรือคู่กรณีที่มาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน มีสิทธิหน้าที่ปรึกษา ซึ่งอาจเป็นทนายความหรือบุคคลที่ตนไว้วางใจเข้ามาฟังการให้ถ้อยคำของตนได้ และให้ที่ปรึกษา ลงลายมือชื่อไว้ด้วย ถ้าที่ปรึกษาไม่สามารถหรือไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้คณะกรรมการสอบสวนจดแจ้ง เหตุที่ไม่มีลายมือชื่อนั้นไว้แทนการลงลายมือชื่อ

ข้อ ๒๑ ภายใต้บังคับข้อ ๒๐ ในการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ซึ่งจะถูก สอบปากคำเข้ามาในที่สอบสวนคราวละหนึ่งคน และห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบสวน เว้นแต่บุคคล ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวนเพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน

การสอบปากคำผู้กล่าวหาหรือพยาน ให้บันทึกถ้อยคำไว้ตามแบบ วน.๔ หรือ วน. ๕ ทำระเบียบนี้ แล้วแต่กรณี แล้วให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง และให้ผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้ ถ้าผู้ให้ถ้อยคำ ไม่สามารถหรือไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้คณะกรรมการสอบสวนจดแจ้งเหตุที่ไม่มีลายมือชื่อนั้นไว้แทน การลงลายมือชื่อ

ข้อ ๒๒ กรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และมีอำนาจ เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจ และหน้าที่ของกรรมการสอบสวน และโดยเฉพาะมีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) เรียกให้หน่วยงานของรัฐชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐาน ส่งผู้แทนหรือบุคคล ในสังกัดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๒) เรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับ เรื่องที่สอบสวน

ในกรณีไม่สามารถเรียกพยานมาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน หรือคณะกรรมการ สอบสวนเรียกพยานไม่ได้ภายในเวลาอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนี้ไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า มีเหตุผลสมควรที่พยานไม่สามารถมาได้ตามกำหนด หรือได้ตัวพยานมาให้ถ้อยคำก่อนการสอบสวน พยานสิ้นสุดลง ก็ให้ผ่อนผันได้ตามควรแก่กรณี

ข้อ ๒๓ ก่อนเริ่มสอบปากคำพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้พยานทราบว่ากรรมการมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อกรรมการอาจเป็นความผิดตามกฎหมาย

ข้อ ๒๔ ในการนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้บันทึกที่มาของพยานหลักฐานดังกล่าวไว้เท่าที่จะทำได้ด้วยว่าเป็นพยานหลักฐานที่ได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

การอ้างพยานเอกสารให้ใช้ต้นฉบับเอกสาร เว้นแต่ไม่อาจนำต้นฉบับมาได้ สำเนาที่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบหรือผู้อ้างเอกสารรับรองว่าถูกต้องก็อ้างเป็นพยานได้

ข้อ ๒๕ เมื่อเสร็จสิ้นการรวบรวมพยานหลักฐานของฝ่ายผู้กล่าวหาแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาว่ามีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ แล้วให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหา โดยระบุข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามพยานหลักฐานว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบ โดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำ ที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องระบุชื่อพยาน

การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ วน.๖ ทำเยี่ยงนี้ โดยทำเป็นสองฉบับ เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาพยานหลักฐานฝ่ายผู้ถูกกล่าวหาแล้วเห็นว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่เป็นความผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๒๙ โดยอนุโลม

ข้อ ๒๖ ในการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงตลอดจนนำพยานหลักฐานเข้าสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ ทั้งนี้ ภายในกำหนดระยะเวลาอันสมควร

ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะขอให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

ข้อ ๒๗ หากคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า การสอบสวนพยานหลักฐานใดจะทำให้การสอบสวนต้องล่าช้าไปโดยไม่จำเป็น หรือมิใช่พยานหลักฐานในประเด็นสำคัญ คณะกรรมการสอบสวนจะงดการสอบสวนพยานหลักฐานนั้นเสียก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนี้ไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ข้อ ๒๘ ในการบันทึกถ้อยคำ ถ้ามีการแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้ว ให้กรรมการผู้ร่วมสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่มีการแก้ไข

ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายหน้า ให้กรรมการอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้า

ข้อ ๒๙ เมื่อรวบรวมพยานหลักฐานเสร็จแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนประชุมปรึกษา ทำรายงานการสอบสวนสรุปข้อเท็จจริงพร้อมทั้งแสดงความเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยตามเรื่อง ที่กล่าวหาหรือไม่ กรณีใด ตามมาตราใด และควรลงโทษสถานใด ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการฝ่ายอัยการ ตามแบบ วน. ๗ ทำระเบียบนี้ ถ้ากรรมการคนใดมีความเห็นแย้งจะทำความเห็นแย้งติดไว้กับสำนวนการสอบสวนก็ได้ แล้วให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานผลการสอบสวน และความเห็นต่อ ก.อ. ภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๑๖ เพื่อพิจารณา

ข้อ ๓๐ ในการสอบสวน ประธานกรรมการจะให้ข้าราชการฝ่ายอัยการเป็นผู้ช่วยเหลือในการ รวบรวมเอกสาร การบันทึกคำให้การ หรือดำเนินการอื่นตามที่ประธานกรรมการเห็นสมควรก็ได้

ข้อ ๓๑ ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้าราชการอัยการผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ตามข้อกำหนดคณะกรรมการอัยการว่าด้วยความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง หรือได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาหรือต่อคณะกรรมการสอบสวน คณะกรรมการ สอบสวนจะไม่สอบสวนต่อไปก็ได้ แล้วทำรายงานผลการสอบสวนและความเห็นตามข้อ ๒๙ ต่อ ก.อ. เพื่อพิจารณา

ข้อ ๓๒ เมื่อ ก.อ. ได้พิจารณารายงานผลการสอบสวนและความเห็นของคณะกรรมการ สอบสวนแล้ว มีมติว่าข้าราชการอัยการผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงสมควรไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หรือมีมติเป็นประการอื่นใด ให้ประธาน ก.อ. มีคำสั่งให้เป็นไปตามมตินั้น

ข้อ ๓๓ ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไมไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์หรือวิธีการ ที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ไม่ทำให้สำนวนสอบสวนทั้งหมดเสียไป หากมิใช่สาระสำคัญอันจะทำให้เสีย ความเป็นธรรม ก.อ. จะสั่งให้แก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องหรือไม่ก็ได้ แต่หากการสอบสวนตอนนั้น เป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ให้ ก.อ. สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนแก้ไขหรือ ดำเนินการสอบสวนตอนนั้นให้ถูกต้องโดยเร็ว

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๔ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการ สอบสวนดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อกำหนด ก.อ. ออกตามความใน พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ว่าด้วยการสอบสวนทางวินัย ประกอบ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๐๗ ต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนเสร็จแล้ว ให้ดำเนินการตามวิธีการในข้อ ๒๙

ประกาศ ณ วันที่ ๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

จุลสิงห์ วสันตสิงห์

อัยการสูงสุด

ประธานคณะกรรมการอัยการ

ประมวลจริยธรรม

ข้าราชการฝ่ายอัยการและบุคลากรของสำนักงานอัยการสูงสุด

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๙ บัญญัติให้มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละประเภทเป็นไปตามประมวลจริยธรรมที่กำหนดขึ้น และการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมที่กำหนดให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดทางวินัย ซึ่งจะต้องมีกลไกและระบบในการดำเนินงานเพื่อให้การบังคับใช้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งกำหนดขั้นตอนการลงโทษตามความร้ายแรงแห่งการกระทำ สำนักงานอัยการสูงสุดจึงได้จัดทำประมวลจริยธรรมข้าราชการฝ่ายอัยการและบุคลากรของสำนักงานอัยการสูงสุดฉบับนี้ขึ้น เพื่อให้ข้าราชการฝ่ายอัยการและบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานอัยการสูงสุดยึดถือปฏิบัติ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการฝ่ายอัยการและบุคลากรของสำนักงานอัยการสูงสุดและเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ในประมวลจริยธรรมนี้

“ข้าราชการฝ่ายอัยการ” หมายความว่า ข้าราชการฝ่ายอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

“ข้าราชการอัยการ” หมายความว่า ข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ และให้หมายความรวมถึงอัยการอาวุโสตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส

“ข้าราชการตุลาการ” หมายความว่า ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

“บุคลากร” หมายความว่า พนักงานราชการ เจ้าหน้าที่ พนักงาน ลูกจ้างหรือบุคคลซึ่งอัยการสูงสุดแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่

หมวด ๒

อุดมการณ์ของข้าราชการฝ่ายอัยการ และบุคลากรของสำนักงานอัยการสูงสุด

ข้อ ๒ ข้าราชการฝ่ายอัยการและบุคลากรของสำนักงานอัยการสูงสุด ต้องยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรมและยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้องและเป็นธรรมในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนโดยเสมอภาค รักษาผลประโยชน์ของรัฐและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน โดยต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างมีจิตสำนึกที่ดี ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ถูกต้อง เทียบธรรม รอบคอบ รวดเร็ว โปร่งใส และตรวจสอบได้ เพื่อให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาแก่ประชาชน

หมวด ๓

จริยธรรมข้าราชการฝ่ายอัยการ

ข้อ ๓ ข้าราชการฝ่ายอัยการต้องยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ข้อ ๔ ข้าราชการฝ่ายอัยการต้องยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม

ข้อ ๕ ข้าราชการฝ่ายอัยการต้องมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์สุจริต และรับผิดชอบ

ข้อ ๖ ข้าราชการฝ่ายอัยการต้องยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตนและไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน

ข้อ ๗ ข้าราชการฝ่ายอัยการต้องยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย

ข้อ ๘ ข้าราชการฝ่ายอัยการต้องให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ

ข้อ ๙ ข้าราชการฝ่ายอัยการต้องให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ

ข้อ ๑๐ ข้าราชการฝ่ายอัยการต้องมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้

ข้อ ๑๑ ข้าราชการฝ่ายอัยการต้องยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร

ข้อ ๑๒ ข้าราชการฝ่ายอัยการต้องไม่รับทรัพย์สินของกำนันหรือประโยชน์อื่นใดโดยมิชอบด้วยกฎหมาย อันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ และจะต้องดูแลให้บุคคลในครอบครัวปฏิบัติเช่นเดียวกันด้วย

การรับทรัพย์สินของกำนันหรือประโยชน์อื่นใดที่พึงให้กันตามอัธยาศัย และประเพณีต้องมีมูลค่าไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ในระเบียบแบบแผนของทางราชการ

ข้อ ๑๓ ข้าราชการฝ่ายอัยการจะต้องไม่ยินยอมให้บุคคลในครอบครัว ก้าวก้าวยการปฏิบัติหน้าที่ของตนหรือของผู้อื่น และจะต้องไม่ยินยอมให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนแสวงหาประโยชน์อันมิชอบ

ข้อ ๑๔ ข้าราชการฝ่ายอัยการต้องรักษาความลับของทางราชการ และไม่เปิดเผยความลับแก่บุคคลใดซึ่งไม่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่จะล่วงรู้ความลับนั้น

หมวด ๔

จริยธรรมข้าราชการอัยการ

ข้อ ๑๕ ข้าราชการอัยการต้องรักษาไว้ซึ่งอุดมการณ์แห่งวิชาชีพ และจริยธรรมนี้อย่างเคร่งครัด ไม่กระทำการใด ๆ อันอาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียต่อเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

ข้อ ๑๖ ข้าราชการอัยการต้องพิจารณาสิ่งคดีด้วยความมีอิสระและปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปโดยเที่ยงธรรม

ข้อ ๑๗ ข้าราชการอัยการต้องไม่ประกอบอาชีพ หรือวิชาชีพ หรือกระทำการกิจการใดอันเป็นการกระทบกระเทือนถึงการปฏิบัติหน้าที่ หรือเสื่อมเสียถึงเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่ราชการ

หมวด ๕

จริยธรรมข้าราชการธุรการ

ข้อ ๑๘ ข้าราชการธุรการต้องรักษาไว้ซึ่งอุดมการณ์แห่งวิชาชีพและจริยธรรมนี้อย่างเคร่งครัด ไม่กระทำการใดๆ อันอาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียถึงเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่ราชการ

ข้อ ๑๙ ข้าราชการธุรการต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

ข้อ ๒๐ ข้าราชการธุรการต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการด้วยกัน และผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

ข้อ ๒๑ ข้าราชการธุรการต้องวางตัวเป็นกลาง ละเว้นการมีส่วนร่วมทั้งทางตรงและทางอ้อมในการกระทำอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายในการปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๒๒ ข้าราชการธุรการต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

ข้อ ๒๓ ข้าราชการธุรการต้องส่งเสริมและสนับสนุนงานของข้าราชการอัยการให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว รวมถึงให้ความร่วมมือในการปรับปรุง และพัฒนาระบบงานเพื่อให้สามารถปฏิบัติภารกิจสำเร็จลุล่วงได้อย่างมีประสิทธิภาพเกิดผลสัมฤทธิ์ของงาน

หมวด ๖

จรรยาข้าราชการฝ่ายอัยการ

ข้อ ๒๔ ข้าราชการฝ่ายอัยการพึงหลีกเลี่ยงและละเว้นจากอบายมุขทั้งปวง หรือกระทำการอื่นใด ที่อาจนำไปสู่ความเสื่อมเสียต่อตนเอง ครอบครัว และสำนักงานอัยการสูงสุด

ข้อ ๒๕ ข้าราชการฝ่ายอัยการพึงให้ความร่วมมือในการประสานงานระหว่างศาล ตำรวจ ทนายความ เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานอื่น และประชาชน โดยมีเป้าหมายเพื่ออำนวยความยุติธรรมให้เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

ข้อ ๒๖ ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการฝ่ายอัยการทุกระดับพึงปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาในการจรรโลงและรักษาจริยธรรมของข้าราชการฝ่ายอัยการ และพึงใช้ความรู้ และเที่ยงธรรมในการบริหารงานบุคคลให้เป็นไปตามหลักคุณธรรมเสมอ หมั่นส่งเสริมให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม และสร้างเสริมจิตสำนึกในการพัฒนาคุณธรรม ตลอดจนความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ต่อสำนักงานอัยการสูงสุด

ข้อ ๒๗ ข้าราชการฝ่ายอัยการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา พึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชา ทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาในระบบคุณธรรม

การรายงานความดีความชอบของผู้ใต้บังคับบัญชา การโยกย้าย การเลื่อนชั้นให้ใช้ระบบคุณธรรม โดยพิจารณาถึงความซื่อสัตย์สุจริต ความรู้ ความสามารถ ผลงานดีเด่น และระบบอาวุโส เป็นเกณฑ์พิจารณา และให้คำนึงถึงพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลดังกล่าวด้วย

ข้อ ๒๘ ข้าราชการฝ่ายอัยการพึงวางตนให้เหมาะสม ครองตนอย่างพอเพียง สมฐานะานุรูป

ข้อ ๒๙ ข้าราชการฝ่ายอัยการพึงพัฒนาตนให้มีบุคลิกภาพที่ดีงาม และแต่งกายสุภาพเรียบร้อย เหมาะสม ทั้งในขณะปฏิบัติหน้าที่และในการเข้าสังคม

ข้อ ๓๐ ข้าราชการฝ่ายอัยการพึงเป็นผู้มีวิสัยทัศน์และพึงรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

ข้อ ๓๑ ข้าราชการฝ่ายอัยการพึงพิทักษ์รักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ รวมทั้งปกป้องคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ

ข้อ ๓๒ ข้าราชการฝ่ายอัยการพึงเอาใจใส่ดูแลรักษาสถานที่ทำงาน สถานที่พักอาศัยของทางราชการ และบริเวณสถานที่ดังกล่าวให้สง่างาม

ข้าราชการฝ่ายอัยการพึงถนอมรักษาทริพยสินของทางราชการให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยใช้การได้ตลอดเวลา

ข้อ ๓๓ ข้าราชการฝ่ายอัยการพึงใฝ่หาความรู้ เพิ่มพูนความรู้และทักษะในการทำงาน ตลอดจนติดตามการพัฒนาทางกฎหมายอย่างสม่ำเสมอ

หมวด ๗

การรักษาจริยธรรม จรรยา และการลงโทษ

ข้อ ๓๔ ข้าราชการฝ่ายอัยการผู้ใดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามจริยธรรม
ข้อใดข้อหนึ่งในประมวลจริยธรรมนี้ ให้ถือว่าข้าราชการฝ่ายอัยการผู้นั้นประพฤติผิดวินัย
การดำเนินการทางวินัยและการลงโทษผู้ประพฤติผิดวินัยตามวรรคแรก
ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๓๕ ข้าราชการฝ่ายอัยการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามจรรยาข้าราชการฝ่ายอัยการ
ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจตักเตือนด้วยวาจาหรือเป็นหนังสือก็ได้
ข้าราชการฝ่ายอัยการผู้ใดได้รับการตักเตือนเป็นหนังสือจากผู้บังคับบัญชา
ตามวรรคแรกแล้วประพฤติผิดจรรยาข้าราชการฝ่ายอัยการซ้ำอีก ให้ผู้บังคับบัญชา
มีอำนาจออกคำสั่งตามที่เห็นสมควร

หมวด ๘

จริยธรรมและจรรยาของบุคลากร

ข้อ ๓๖ ให้นำความใน หมวด ๓ หมวด ๕ หมวด ๖ และหมวด ๗ มาใช้
บังคับกับบุคลากรโดยอนุโลม

ข้อ ๓๗ การทำสัญญาจ้างปฏิบัติงานสำหรับบุคลากรนั้นให้มีข้อกำหนด
เกี่ยวกับจริยธรรมและจรรยาไว้ในสัญญา และให้ถือว่าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม
จริยธรรมและจรรยาที่กำหนดเป็นเหตุบอกเลิกสัญญาด้วย

บุคลากรผู้ใดถูกวินิจฉัยว่ากระทำความผิดจริยธรรมหรือจรรยา สำนักงาน
อัยการสูงสุดอาจถือเป็นเหตุไม่ทำสัญญาจ้างบุคลากรผู้นั้นปฏิบัติงานในคราวต่อไปอีกได้
